

ZIVSAIMNIECĪBAS KONSULTATĪVĀS PADOMES SĒDES

PROTOKOLS

Rīgā

Datums skatāms laika zīmogā

Nr. 4.2-8e/5/2024

Rīgā, 2024.gada 16.oktobrī

Zivsaimniecības konsultatīvās padomes (turpmāk – ZKP) sēde notiek klātienē Rīgā, Republikas laukumā 2, Zemkopības ministrijas (turpmāk – ZM) ēkā, 23. stāva zālē
Sēde sākas 16.10.2024. plkst. 11.00. un beidzas plkst. 12:50.

ZKP sēdi vada Zemkopības ministrs Armands Krauze.

Darba kārtība:

- 1.Programmas zivsaimniecības attīstībai 2021.- 2027.gadam īstenošanas progress (informē Zemkopības ministrija).
2. Regulas priekšlikums par zvejas iespējām Baltijas jūrā 2025.gadam (informē Zemkopības ministrija).
3. Papildlimitu iedales nosacījumi zvejai aiz piekrastes ūdeņiem (informē Zemkopības ministrija).
4. Dažādi.

Sēdē piedalās šādi ZKP locekļi:

A. Krauze – Zemkopības ministrs, ZKP priekšsēdētājs;

N.Riekstiņš – ZM Zivsaimniecības departamenta direktors, ZKP priekšsēdētāja vietnieks;

R. Vācers (uz pilnvaras pamata pārstāv Induli Āboliņu) – Lauku atbalsta dienesta Zivsaimniecības un valsts atbalsta departamenta direktors;

A.Bērziņš - Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta “BIOR” (turpmāk – institūts “BIOR”) direktors;

G.Abaja – biedrības “Latvijas Lauku forums” pārstāve;

V.Ūlis – biedrības "Latvijas Zivsaimnieku asociācija" pārstāvis;

M.Stankevičs – biedrības "Kurzemes Zvejnieku asociācija" pārstāvis;

O.Dančauskis – (uz pilnvaras pamata pārstāv J. Dančauski) - biedrības "Latvijas Zvejnieku federācija" pārstāvis;

I. Voits – (uz pilnvaras pamata pārstāv Ē. Urtānu) - biedrības "Latvijas Zvejnieku federācija" pārstāvis;

J. Endeles – biedrības "Latvijas Zivrupnieku savienība" pārstāvis;

A.Blohins – biedrības "Nacionālā zvejniecības ražotāju organizācija" pārstāvis;

I.Janeks – biedrības "Ziemeļkurzemes zivsaimnieku apvienība" pārstāvis;

J. Baltačs – biedrības “Latvijas vēžu un zivju audzētāju asociācija” pārstāvis;

M.Ziņģis – biedrības "Latvijas Zivju audzētāju asociācija" pārstāvis;

A.Cīrulis – biedrības “Lauksaimniecības organizāciju sadarbības padome” (biedrība "Mazjūras zvejnieki") pārstāvis;

K. Kleins – biedrības “Kuivižu zvejnieku apvienība” pārstāvis;

L. Jirgens (uz pilnvaras pamata pārstāv O. Jankovski) - biedrības “Latvijas zivsaimnieku asociācija” pārstāvis;

Sēdē nepiedalījās šādi ZKP locekļi

M.Veinbergs – Valsts vides dienesta (turpmāk - VVD) Zvejas kontroles departamenta direktora vietnieks;

A. Vaiders - Pārtikas un veterinārā dienesta Pārtikas uzraudzības departamenta Dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanas uzraudzības daļas vadītājs;

D. Straubergs – biedrības “Latvijas pašvaldību savienība” pārstāvis;

J. Pētersons - biedrības “Latvijas Zivsaimnieku asociācija” pārstāvis;

A. Bite -biedrības “Rīgas Šprotes” pārstāvis;

Pārējie ZKP sēdes dalībnieki:

J. Ziemeļis – SIA “Rude96” pārstāvis;

A. Laukšteins – Z/s “Zvīņas L” pārstāvis;

I. Tomšone – biedrības “Mazjūras zvejnieki” pārstāve;

J. Zoldners - SIA “Grīva” pārstāvis;

G. Zoldners - SIA “Grīva” pārstāvis;

G. Fomins – SIA “Varita” pārstāvis;

G. Bergs – biedrības “Kuivižu zvejnieku apvienība” pārstāvis;

I. Fikss – SIA “Balticfish” pārstāvis;

J.Lagūns – biedrības “Ziemeļkurzemes zivsaimnieku apvienība” pārstāvis;

L. Feldmane – Latvijas lauku konsultāciju centrs pārstāvis;

S. Sazonova – Latvijas Biozinātņu un tehnoloģiju universitātes docente;

E. Benga - Agroresursu un ekonomikas institūta pārstāve;

S. Auziņa – Lauku atbalsta dienesta Zivsaimniecības un valsts atbalsta departamenta Uzņēmējdarbības atbalsta daļas vadītājas vietniece;

E.Kubliņa – Zemkopības ministrijas Zivsaimniecības departamenta Zivsaimniecības atbalsta nodaļas vadītāja;

A. Stahovskis – ZM Zivsaimniecības departamenta Zivsaimniecība atbalsta nodaļas vadītājas vietnieks;

Z.Līde – Zemkopības ministrijas Zivsaimniecības departamenta Zivsaimniecība atbalsta nodaļas vecākā eksperte;

K.Pilskalns - Zemkopības ministrijas Zivsaimniecības departamenta Zivsaimniecība atbalsta nodaļas vecākais eksperts;

I.Mjadeļeca – ZM Zivsaimniecības departamenta Zivsaimniecība atbalsta nodaļas vecākā eksperte;

S.Jansone – Zemkopības ministrijas Zivsaimniecības departamenta Zivsaimniecības stratēģijas nodaļas vadītāja;

O. Adamenko - Zemkopības ministrijas Zivsaimniecības departamenta Zivsaimniecības stratēģijas nodaļas vadītājas vietniece;

I. Cine - Zemkopības ministrijas Zivsaimniecības departamenta Zivsaimniecības stratēģijas nodaļas vecākā eksperte;

I. Rutkovska – ZM Zivsaimniecības departamenta Zvejas pārvaldības un zivju resursu nodaļas vadītājas vietniece;

I.Bartkeviča–Eglīte – Zemkopības ministrijas Zivsaimniecības departamenta Zvejas pārvaldības un zivju resursu nodaļas vecākā eksperte;

Protokolē:

A.Āboltiņš –ZM Zivsaimniecības departamenta Zivsaimniecības stratēģijas nodaļas vecākais eksperts.

Sēdes gaita:

A.Krauze atklāj ZKP sēdi un aicina apstiprināt pirms sēdes izsūtīto darba kārtību. ZKP locekļiem nav iebildumu vai citu priekšlikumu par ierosināto darba kārtību. ZKP darba kārtība ir apstiprināta.

N. Riekstiņš informē par organizāciju pārstāvju deleģējumiem padomes locekļu aizstāšanai uz šo padomes sēdi.

1. Programmas zivsaimniecības attīstībai 2021.- 2027.gadam īstenošanas progress (informē ZM).

E. Kubliņa informē par esošo situāciju Rīcības programmas zivsaimniecības attīstībai 2021-2027 īstenošanā atbilstoši prezentācijai šī protokola pielikumā Nr. 1.

V. Ūlis interesējas par iespēju atvērt pieteikšanos projektiem atbalstam atzītu ostu ieviešanai, jo tam nepieciešamas iekārtas un ar ostu auditiem saistītu darbību nodrošināšana.

E. Kubliņa aicina izmantot sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas, kurās ir iekļautas atsevišķas aktivitātes investīcijām ostās.

V. Ūlis norāda, ka vietējo rīcības grupu stratēģijās ostu aktivitātēs nav iekļauts atbalsts šāda veida darbībām.

E. Kubliņa informē, ka stratēģijās nepieciešamības gadījumā iespējams veikt grozījumus.

V. Ūlis norāda, ka atsevišķās vietējo rīcības grupu stratēģijās šādām investīcijām finansējums nav pietiekams.

N. Riekstiņš atgādina par iespēju izmantot atbalsta iespējas pasākumā “Resursu efektivitāte un pievienotā vērtības radīšana zvejas produktiem”.

R. Vācers apstiprina, ka kolektīvajām investīcijām pievienotās vērtības radīšanai vai resursu efektivitātei ir iespējams izmantot šo pasākumu.

N. Riekstiņš norāda, ka ja pasākumi atzīto ostu ieviešanai ir saistāmi ar zivju kvalitātes uzlabošanu, tad tas ir atbilstoši pievienotās vērtības veidošanai un resursu efektivitātei

A. Krauze piedāvā šo jautājumu pārrunāt sanāksmē ārpus ZKP.

N. Riekstiņš atzīmē, ka patlaban notiek pārrunas ar Eiropas Komisiju par ostu atzīšanas procesu, taču tas risinās lēni un nav prognozējams, kad būs precīzs rezultāts. Attiecīgo ostu aprīkojumu pareizāk būtu iegādāties tad, kad būs skaidrība par to, kas tiešām ir nepieciešams, lai osta tiktu atzīta atbilstoši zvejas kontroles regulas prasībām.

I. Janeks piedāvā šī jautājuma tālākā apspriešanā piesaistīt arī LAD, lai visiem pasākuma īstenošanā iesaistītajiem būtu vienota izpratne.

A.Krauze interesējas, kādēļ netiek izmantots finansējums pasākumā “Akvakultūras krājuma apdrošināšana”.

N. Riekstiņš informē, ka tas ir tikko uzsākts, tādēļ vēl nav informācijas par izmantošanu. Akvakultūras uzņēmumiem ir iespējams piesaistīt arī apdrošinātājus no ārvalstīm, ja Latvijas apdrošinātājus ir problemātiski piesaistīt.

M. Ziņģis interesējas par pasākuma “Inovācija, pilotprojekti, sadarbība ar zinātni un zināšanu pārnese akvakultūrā” īstenošanu, norādot ka nozares primārais mērķis sadarbībā ar zinātni nav zinātnisku publikāciju veidošana, bet gan praktiski izmantojami rezultāti, un vaicā, vai Zinātnes padomes prasības nebremzē šo sadarbību, jo ir nepieciešamas sarežģītas un detalizētas publikācijas.

A. Bērziņš interesējas par nepieciešamību vienmēr projektu uzsākšanai iegūt Zinātnes padomes izvērtējumu.

N. Riekstiņš norāda, ka Izglītības un Zinātnes ministrija, MK noteikumu projekta saskaņošanas procesā nepieļāva citu variantu - visos gadījumos, ja projektā ir iesaistīta zinātniska institūcija obligāti iekļaujams nosacījums par Zinātnes padomes izvērtējuma nepieciešamību..

I. Voits uzsver, ka inovācijās ir ieguldīti ievērojami līdzekļi, taču ne visiem projektiem ir redzami rezultāti to ieviešanā ražošanā.

J. Endeles atzīmē, ka iespējams ir bijusi negatīva pieredze ar kādiem projektiem, taču ir arī pozitīvi piemēri, kad plānotais rezultāts ir sasniegts, kā piemēru minot izveidoto surimi ražotni. Ne visi inovāciju projekti ir sekmīgi, bet ir jomas, kurās nozarei ir ļoti svarīgi rast automatizācijas risinājumus. Tas nozīmē, ka ir jāturpina meklēt risinājumus.

A. Krauze atgādina, ka inovāciju sadarbībā vadošā ir nozare, jo pētījumi tiek veikti tās vajadzībām, sadarbojoties ar pētniecības iestādēm. Visās jomās ir arī tādi inovāciju projekti, kuros neizdodas sasniegt pozitīvu rezultātu, un tas nav iemesls, lai ne mēģinātu izstrādāt inovācijas.

N. Riekstiņš norāda, ka arī pārējo Eiropas Savienības dalībvalstu kontekstā, ne visos inovāciju projektos iegūst pozitīvu rezultātu, jo tāda ir inovāciju izstrādes būtība. Arī negatīvs rezultāts ir rezultāts, un ļauj izvairīties no tālākām kļūdām un mēģinājumiem konkrētajā jomā.

ZKP pieņem zināšanai informāciju par Programmas zivsaimniecības attīstībai 2021.- 2027.gadam īstenošanas progresu. Lai sniegtu atbalstu nepieciešamo iekārtu un aprīkojuma iegādei atbilstības atzīto ostu prasībām nodrošināšanai, ja nepieciešams papildinot attiecīga atbalsta pasākuma noteikumus, organizēt atsevišķu sarunu starp ZM, LAD un zvejnieku organizāciju pārstāvjiem.

2. Regulas priekšlikums par zvejas iespējām Baltijas jūrā 2025.gadam (informē Zemkopības ministrija):

N. Riekstiņš informē par Latvijas nostāju par Eiropas Komisijas priekšlikumu par zvejas iespējām Baltijas jūrā 2025. gadā, secīgi pa sugām, kuru zveja ir aktuāla Latvijas zvejniekiem (prezentācija pievienota šī protokola pielikumā Nr.2.). Īpaši tiek izcelts jautājums par brētliņas zvejas apjoma pārmērīga samazinājuma priekšlikumu, kuru Latvija nav gatava atbalstīt, jo Eiropas Komisijas piedāvātais apjoms ir zemāks, nekā zinātnes ieteikumā piedāvātās iespējas. Latvijai svarīgākie krājumi ir reņģe Baltijas jūras atklātajā daļā un Rīgas līcī, brētliņa Baltijas jūrā, Austrumbaltijas mencas piezvejas apjoms, kā arī Rietumbaltijas menca un lasis Baltijas jūrā. Tāpat tiek uzsvērti Krievijas nekorektā rīcība un zvejas aktivitāšu paplašināšana, ignorējot zinātnieku ieteikumus zvejas apjoma samazināšanai Baltijas jūrā.

N. Riekstiņš norāda, ka vairākām zivju sugām ir vērojams piedāvājuma palielinājums – konkrēti, reņģei Baltijas jūras atklātajā daļā un Rīgas līcī, taču tas nekompensē pārmērīgo samazinājumu brētliņai, kā arī ekstremālo piezvejas samazinājumu Austrumbaltijas mencai.

N. Riekstiņš uzsver, ka jautājumā par mencu piezvejas apjomu Eiropas Komisija ir izvēlējusies nekorektu metodiku, balstot to uz iepriekšējā gada reālajām nozvejām, taču, tā kā tā ir piezveja, nevis mērķa zveja, šis apjoms ir svārstīgs, un līdz ar to piedāvātais apjoms ir nepietiekošs citu sugu zvejai, ko atzīmē arī citas dalībvalstis.

I. Voits uzsver, ka patreizējā situācija ar brētliņu atgādina agrāk piedzīvoto situāciju ar mencu, kur zinātnieki ilgi apgalvoja, ka viss ir kārtībā, bet rezultāts ir tāds, ka mencu krājumi neatjaunojas. Tāpēc arī ar brētliņu optimismam nav pamata, jo ir bijušas jau trīs neražīgas šī krājuma paaudzes, kas ļoti ātri tiks izzvejotas un beigsies.

N. Riekstiņš uzsver, ka jautājums par mencas piezvejas apjoma samazinājumu būtu sevišķi aktuāls gadījumā, ja Latvijas zvejnieki gribētu uzsākt plekstes zveju aiz piekrastes zonas, kur mencas piezveja ir neizbēgama.

I. Voits atgādina, ka zinātnieki jau iepriekš ir norādījuši, ka zvejnieku darbība patreizējā apjomā būtiski neietekmē mencu populāciju, un vaicā, kādēļ Eiropas Komisija uzstāj uz tik ievērojamu samazinājumu

N. Riekstiņš paskaidro, ka zinātnieki nav spējuši sniegt atbildi uz Eiropas Komisijas jautājumu par minimālo neizbēgamo piezvejas apjomu, tādēļ tā pati noteikusi samazinājumu. To nosakot Eiropas Komisijas argumentācijā tika uzsvērts, ka, atbilstoši regulas noteikumiem, ja varbūtība, ka attiecīgās sugas nārsta bara krājumi nekritīsies zem robežlīmeņa, ir mazāka par 5%, ir radikāli jāsamazina nozveja (samazinājums no 580 t uz 195 t). Ņemot vērā to, ka tajā pašā laikā Krievijas vienas pašas nozvejotais mencu apjoms sasniedz 2000 t, tas nav korekti, un Latvija šai Eiropas Komisijas nostājai nepiekrīt.

V. Ūlis interesējas par Latvijas pozīciju Botnijas līča reņģes krājuma jautājumā.

N. Riekstiņš atbild, ka Latvija atbalsta BALTFISH kopējo pozīciju šajā jautājumā, piekrītot valstīm, kuras zvejo šajā rajonā, līdzīgi kā zeltplekstes nozvejā, jo Latvijas zvejnieki šos krājumus neizmanto, tāpēc tiek izprastas šo valstu vajadzības.

A. Krauze atgādina, ka praktiski katrā padomes sēdē paceļ jautājumu par Krievijas produktu, ieskaitot, zivju produktu nonākšanu Eiropas tirgū, izmantojot trešās valstis, piemēram, Norvēģiju.

N. Riekstiņš norāda, ka šādi Eiropas tirgū nonāk, piemēram, Barenca jūras menca, atzīmē, ka ir valstis, īpaši Eiropas dienvidu reģionos, kur pārstrādē nonāk ievērojams daudzums Krievijas zivju produkcijas.

N. Riekstiņš informē, ka Eiropas Padomē ir pacelts jautājums, kuru iniciējusi Zviedrija (bet atbalsta arī Latvija un citas dalībvalstis) par kormorānu un pelēko roņu populāciju straujo pieaugumu, kas negatīvi ietekmē apdraudēto zivju sugu resursus, un ka šai problēmai nepieciešami kopīgi risinājumi. Nepieciešams rast risinājumu šo sugu populācijas regulējumam un tiek piedāvāts atļaut legāli iegūto roņu produktu realizāciju, lai izvairītos no nepieciešamības iznīcināt iegūtos roņus, kā tas ir šobrīd.

A. Krauze piezīmē, ka arī VARAM atbalsta attiecīgās vienošanās pārskatīšanu, jo Eiropas kontekstā šis jautājums skar ne tikai zvejniekiem aktuālo roņu un kormorānu populāciju, bet arī vilku un lāču populācijas pieaugumu, kas ietekmē lauksaimnieku intereses.

V. Ūlis interesējas par piešķirto atļauju skaitu roņu letālai atbaidīšanai, un vai praktiski šīs darbības var veikt arī zvejnieks, vai tikai mednieks.

A. Cīrulis atbild ka šobrīd izsniegtas 19 atļaujas, un tās izmantojamas zvejas rīku aizsardzībai, ko var veikt arī zvejnieks, gadījumā, ja viņš ir arī mednieks, vai arī dodoties zvejā dodoties, jāņem līdzi mednieks.

N. Riekstiņš uzsver, ka atļaujas tiek izsniegtas nevis roņu medībām, bet zvejas rīku aizsardzībai, attiecīgi, ir pieļaujams arī letāls iznākums, taču mērķis ir pasargāt zvejas rīkus, nevis likvidēt dzīvniekus.

ZKP par darba kārtības 2. jautājumu nolemj:

Atbalstīt ZM sagatavoto Latvijas nostāju attiecībā uz Eiropas Komisijas regulas priekšlikumu par zvejas iespējām Baltijas jūrā 2025. gadā atbilstoši tam kā norādīts šī protokola pielikumā Nr.2.;

3. Papildlimitu iedaļes nosacījumi zvejai aiz piekrastes (informē Zemkopības ministrija).

N.Riekstiņš informē, ka, saskaņā ar Zvejniecības likumu, institūts BIOR ik gadu sagatavo un līdz 15. oktobrim iesniedz ZM novērtējuma ziņojumu par Baltijas jūras un Rīgas līča piekrastes ūdeņos noteiktā nozvejas apjoma izmantošanas iespējām. Ja šajā ziņojumā ir norādītas, ka līdz attiecīgā gada beigām piekrastes ūdeņos noteiktais nozvejas apjoms netiks pilnībā izmantots, ZM attiecīgajā gadā neizmantoto nozvejas apjomu iedala zvejai aiz piekrastes ūdeņiem (prezentācija pievienota šī protokola pielikumā Nr. 3). Balstoties uz iepriekšējo gadu pieredzi un biedrības "Latvijas Zivsaimnieku asociācija" ierosinājumiem, piekrastes nozvejas apjoma vērtējums tika veikts agrāk, lai neizmantoto nozvejas apjomu varētu iedalīt zvejai aiz piekrastes ūdeņiem jau ātrāk - līdz 31. augustam.

Līdzīgi kā iepriekšējos gados, ZM aicināja zvejniekus, kuriem ir iedalīti reņģu limiti Rīgas līcī, saskaņot lēmuma priekšlikumu, kas paredzēja rīkoties līdzīgi kā iepriekšējā gadā, un papildus zvejas iespējas iedalīt proporcionāli tiem zvejniekiem, kuri atbilstoši zvejas efektivitātes vidējam līmenim zvejā aiz piekrastes ūdeņiem līdz 13.08.2024 bija apguvuši vismaz 50% no tiem iedalītajiem reņģu nozvejas limitiem. Tomēr, ņemot vērā, ka uz to brīdi netika panākta vienprātība par reņģu nozvejas Rīgas līcī apguves procenta lielumu uz attiecīgo datumu, ZM rosināja šo jautājumu izskatīt ZKP. Atbilstoši BIOR novērtējumam par piekrastes reņģu zvejas limita atlikumu uz 15.10.2024, ZM piedāvā piemērot visiem zvejniekiem attiecīgā zivju limita kopējo vidējo apguves procentu pašreizējā brīdī atbilstoši nozvejas datiem LZIKIS, kas uz šodienu jau ir sasniedzis 80%. Arī turpmāk, lai nerastos domstarpības par to, kādu zvejas efektivitātes rādītāju ZM piemērot papildlimitu sadalē nākamajos gados, neatkarīgi no laika perioda, kas pagājis kopš gada sākuma, tiek piedāvāts noteikt, ka iedalot papildlimitus turpmāk piemērotu zvejas efektivitātes rādītāju – visiem zvejniekiem iedalītā attiecīgā zivju limita kopējo vidējo apguves % konkrētajā brīdī, atbilstoši nozvejas datiem LZIKIS.

N. Riekstiņš papildus norāda, ka, skatoties reņģu limitu Rīgas līcī vidējo apguvi līdz 15.10.2024, tā jau pārsniedz 80%, kā arī vaicā nozares viedokli par jautājumu, vai vispār ir svarīgi limitu piedali veikt ātrāk, pirms attiecīgā gada 15.oktobra, un ja jā, tad rosina pielietot iepriekš piedāvāto zvejas efektivitātes aprēķina metodi.

K. Kleins norāda, ka informācija līdz piekrastes zvejniekiem saistībā ar papildlimitu iedalīšanu nenonāk, uzsverot, ka prasība par 80% zvejas efektivitātes līmeni iepriekšējos gados pat ir liegusi daļai zvejnieku pretendēt uz papildlimitiem..

N. Riekstiņš atbild, ka tieši tādēļ tiek piedāvāts izmantot kā rādītāju vidējo apguves procentu uz konkrēto datumu, nevis procentu (80%), kas nosaka zvejas efektivitātes novērtējumu visam gadam .

K. Kleins interesējas, vai nav iespējams sadalīt piekrastes limitu uz stāvvadiem, norādot, ka papildus aiz piekrastes ūdeņiem piedalītie limiti zvejnieku vidū tiek tirgoti par ievērojamām summām, tai skaitā – ārzemju zvejniekiem.

N. Riekstiņš paskaidro, ka piekrastes zvejā limiti individuāli netiek iedalīti, un Zvejniecības likums to neparedz, jo kopējais limits tiek noteikts visai piekrastei. Rīgas līcī tas tiek vēl dalīts zvejas rajonos, nevis individuāli zvejniekiem. Katram zvejniekam ir iespēja veikt zveju bez individuāliem ierobežojumiem, lai netiktu radīts papildus slogs piekrastes zvejniekiem un limitu administrēšanai un pārvaldībai. Atgādina, ka nozvejas limiti pa rajoniem tika ieviesti tādēļ, lai nerastos situācija, ka vienā rajonā izzvejo visu pieejamo piekrastes limita apjomu, un tādēļ ir jāslēdz zveja citos rajonos. Kopš šis lēmums tika pieņemts, nav radušās citas problēmas, kuru dēļ vajadzētu noteikt papildus zvejas regulāciju. Visus pēdējos gadus piekrastes zvejnieki var zvejot reņģes,

cik vien var nozvejot bez ierobežojumiem. Papildus regulācijas nepieciešamība iespējams varētu rasties tikai tad, ja Latvijas reņģu kvota tiktu radikāli samazināta.

I. Voits norāda, ka, atbilstoši pastāvošajai likumdošanai, zvejnieks, kas apguvis 80% no pieejamā limita, ir tiesīgs pieprasīt papildus limitu, kamēr ir pieejams papildus limits, savukārt, ZM nav tiesīga atteikt šī limita piešķiršanu. Atzīmē, ka noteikumos ir paredzēts, ka zvejnieki drīkst savstarpēji mainīties ar zvejas limitiem, izņemot jūras piekrasti. Aicina izslēgt no noteikumu attiecīgā regulējuma vārdus “izņemot jūras piekrasti”, tādējādi izslēdzot nepieciešamību veikt šādu limitu pārdali, jo to veiktu paši zvejnieki. Papildus, aicina sadalīt pieejamo zvejas limitu (balstoties uz BIOR datiem) proporcionāli starp tīkliem un stāvvadiem, gadījumā, ja attiecīgais stāvvads iepriekšējā gadā nav apguvis tam piešķirto zvejas limitu, nākamajā gadā to samazināt līdz apgūtajam līmenim, atlikumu sadalot tiem, kas apguvuši 80% vai vairāk.

N. Riekstiņš atbild, ka piekrastē zveja ar tonnām regulēta netiek – tiek noteikts kopējais apjoms zvejai piekrastē, nenosakot konkrētu limitu katram zvejniekam. Zvejnieki piekrastē var zvejot tik, cik to zvejas rīki atļauj, iekļaujoties kopējā limitā. Tas samazina administratīvo slogu zvejniekiem pašvaldībām, zvejas kontroles institūcijām. Tādēļ praksē nav redzama vajadzība veikt kādas izmaiņas šīs zvejas pārvaldībā..

I. Voits aizrāda, ka tas apgrūtina piekrastes zvejniekiem iespēju saņemt kredītus, jo kreditori vēlas redzēt pamatojumu ne tikai zvejas rīku skaita ziņā, bet arī to prognozējamo maksimālo nozveju.

J. Endeļe norāda, ka pārstrādes nozarei un, tālāk - Latvijai ir svarīgi tas, ka zivis ir nonākušas krastā tieši Latvijā, un industrija var tās pārstrādāt, nevis ka tās tiek nodotas miltiem ārpus Latvijas, neradot Latvijai nekādu pievienoto vērtību.

A. Krauze atzīmē, ka šis jautājums ir ticis apspriests arī neformālajā ministru sanāksmē, un doma, ka zvejai jārada iespējami augstāka pievienotā vērtība, tikusi atzinīgi uztverta. Aicina šogad papildlimita iedalē sekot piedāvātajam variantam, kā arī atgriezties pie šīs diskusijas vēlāk, pēc rūpīgas pieejamās nozvejas datu un limitu apguves informācijas analīzes.

I. Janeks uzsver, ka zvejniekiem ir svarīgi, lai jau gada sākumā būtu skaidrs, kādas būs prasības un iespējas zvejā. Atzīmē, ka tādēļ šo jautājumu nevar atlikt pārāk ilgi, jo uzņēmumiem jāveic plānošana visam nākamajam gadam.

A. Krauze aicina līdz gada beigām vienoties par ieteikumiem, kā veikt papildlimitu sadali nākamajā gadā, balstoties uz konkrētiem nozveju datiem un skaitļiem.

K. Kleins interesējas, vai piekrastes zvejnieku viedoklis arī tiks ņemts vērā.

A. Cīrulis aicina organizēt tikšanos, kas ietvertu arī piekrastes zvejniekus, lai kopīgi pieņemtu lēmumus, kā rīkoties tālāk un varētu paskaidrot konkrētām zvejas firmām.

A. Krauze atgādina, ka šobrīd ir pietiekami laika līdz decembrim, lai izdiskutētu visus jautājumus, un šogad varētu pieņemt lēmumu par nākamo gadu, tādēļ var tikt noorganizētas viena vai vairākas darba grupas sanāksmes.

I. Voits norāda, ka MK noteikumos ir izņemts konkrēts procentuāls rādījums saistībā ar zvejas efektivitāti, rezultātā rodas neskaidrības. Aicina atgriezties pie zvejas efektivitātes kvantitatīvā rādītāja – 80%, lai varētu pretendēt uz papildus zvejas limitu piedali.

A. Krauze atgādina, ka šī jautājuma detaļas būtu apspriežamas darba grupas ietvaros, nevis konsultatīvajā padomē.

ZKP par darba kārtības 3. jautājumu nolemj:

1) Ierosināt, ka Rīgas līča reņģes papildus zvejas limiti 2024. gadā zvejai Rīgas līcī aiz piekrastes ūdeņiem būtu iedalāmi visiem rūpnieciskās zvejas tiesību nomniekiem, kas uz 2024. gada 16. oktobri ir uzrādījuši pietiekošu zvejas efektivitāti un apguvuši vismaz **80 %** no tiem iedalītajiem reņģu zvejas limitiem Rīgas līcī.

2) Par papildlimitu iedaļes principiem un zvejas efektivitātes rādītājiem 2025.g. un turpmākajiem gadiem organizēt darba grupu ar zvejnieku organizāciju, kas pārstāv zveju aiz piekrastes un zveju piekrastē, līdzdalību, lai vienotos par priekšlikumu papildlimitu sadales principiem, kuru izskatīt nākamajā ZKP sēdē.

4. Dažādi

A.Krauze aicina izteikties, ja ir vēl kādi apspriežamie jautājumi.

A. Bērziņš aicina pieteikties uz Eurofish, BIOR un ZM kopīgi organizēto konferenci, kas notiks 07. un 08. novembrī par Akvakultūras nozares izaicinājumiem.

Konferencē piedalīsies ap 150 dalībnieku, būs ap 20 inovāciju ziņojumi.

N. Riekstiņš atzīmē, ka 29. novembrī tiek plānota gadskārtējā EJZAF zivsaimniecībai veltītā konference. Precīza informācija sekos vēlāk.

A. Krauze aicina nākamajā ZKP sēdē pārrunāt jautājumu par jūras akvakultūras attīstības iespējām.

12:50 A. Krauze slēdz sēdi.

Sēdes priekšsēdētājs

A. Krauze

Protokolēja

A. Āboltiņš

ŠIS DOKUMENTS IR PARAKSTĪTS AR DROŠU
ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU